

KIADÓHIVATAL:
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

Idő czimzandók az
el fizetési pénzek, hír-
detések és nyitások.

Megjelen minden
vasárnap.

Kiadási díj:
Egész évre . . . 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre . . . 2 korona
Egyes számok 20 f.-ért
az előirányolt helyeken kap-
hatók.

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

SZERKESZTŐ: S. G.
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

Idő czimzandók a lap
szellemi részét illető
minden közlemények.

Megjelen minden
vasárnap.

Kiadási díj:
Egész évre . . . 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre . . . 2 korona
Egyes számok 20 f.-ért
az előirányolt helyeken kap-
hatók.

Hands off.

Ökölbe szorul a kezünk, a mikor magunk előtt látjuk a közös költségvetést horribilis számadataival; eszünkbe jut saját kicsiségünk, a mikor keresztbe font karokkal hallgatjuk Goluchovsky és Pitreich urak hypokrisistól duzzadó magyarázatait. Elkiserít bennünket az a tudat, hogy van egy felelős kormányunk — szinte ironia e meghatározás — van egy „népképviselői” rendszeren alapuló országgyűlésünk, a melyek tétlenül nézik, mint nyomja el az idegen uralom nyelvünket, szabadságunkat, mint szipolyozza ki belőlünk azt az utolsó csepp vért is, amelyet — csodálatra méltó szívóságunknak hála, — századok pusztító viharai után is ereinkben még fentartani képesek voltunk. Mert az imént előterjesztett hadügyi költségvetés egy szomorú végzet méhében fogamzott. Tervszerű tönkretétele ez az egész nemzet gazdasági, kulturális, erkölcsi életének, annak az életnek, amely csak most kezdett el fejlődni, bimbózni, virágozni, s csak az imént rakta le — egy jobb jövő réményében — nagy küzdelmek árán de biztos kézzel jövőendő életének alapköveit.

Az országra nézve teljesen improductív követelés az előterjesztett hadügyi budget, sőt egyenesen ellenünk irányul; kifejezetten az osztrák ipart támogatja, bennünket pedig még attól a lehetőségtől is megfoszt, hogy valaha önálló gazdasági életet kezdhesünk, magunk láthassuk el magunkat az összes szükségleteinkkel s ha nincs iparunk, teremthessünk magunknakilyent.

Hazafiatlansággal, sőt önzéssel vadjoljuk az országgyűlést, a magyar kormányt, a mely nem áll a talpára most s nem kéri, — sőt követeli a közös miniszterektől, hogy a quóta szerint reánk eső munkákat az utolsó garasig nekünk adják, már eleve is kizárván minden kifogást, a mely a magyar ipar hiányosságával vagy abszolút hiányával akarna védekezni.

Tetszik-e tudni, miért nincs magyar ipar? Miért nincs vállalkozási kedv? Miért nem épülnek gyárak, ércöntödék s egyéb ipartelepek az országban? Mert nincs garantált munkájuk, mert nem akarják megnyitani az üzemet egy-két hónapra, hogy rövid idő múlva ismét becsukják a kaput.

Tessék quótaszerinti részesedést követelni a hadügyminisztertől fegyverre, ágyura és a többi szükségletekre

s keressen a kormány vállalkozót magyar tőkével, magyar földön, magyar munkással; elentkezni fog tíz, husz, harmincz is.

Ha nincs gyár majd épül ha lesz munka, s munka lesz, csak magyar szív, hazafias érzés s egy kis őszinteség kell hozzá Tisza István uram!

De még akkor sincs szükség ily észnélküli költsékezésre s nem bírnók el ezt akkor sem, ha fejlett iparunk, kiterjedt kereskedelmünk volna, ha gazdasági viszonyaink fényesek, jó eredménnyel biztatók lennének, nem pedig oly szomorúak, mint éppen ebben az esztendőben.

Ez a szerencsétlen ország, amelynek egyedüli ereje a mezőgazdaságban rejlik s amely egy éjjel alatt koldusbotra juthat, ha elemi csapás éri a gazdákat, nem bírja el még a fenálló terheket sem, ezek alatt is roskadozik. Ezt tudja a kormány, tudja a képviselőháznak minden egyes tagja. De úgy látszik fej és szív nélkül dolgoznak. Fej nélkül számítanak a kormányok, fej nélkül szavaz meg tücsköt bogarat az országgyűlés. Gondol-e vajjon egy is a képviselők közül arra, hogy lesz-e ezekre a mérhetlen summákra kellő fedezet, vajjon nyújtani is tudják-e azt a katonai molochnak,

T A R C S A.

Az ideál.

Irta: Marcel Prévost.

— A »Népjog« eredeti tárczája. —
II.

Ugyanaz ugyanahhoz.

Lucien oly kedves volt s elmesélte nekem Vernier Jacques történetét. Valóságos regényhős. Párisban a külügyi hivatalban szolgált s nagy jövő várt rá. Némi vagyona is volt.

Akkor került az útjába egy végzetes asszony. Gyötörte, megcsalta, tönkretette s azután utnak eresztette. Azt hiszed megátkozta őt Jacques? Sőt ellenkezőleg, még ő talált az asszony részere egyetlen, lehetséges mentéséget.

— Mit akarnak — mondta — végre is szeretett engem . . .

Azután férfiasan szakított addigi múltjával, olyan határozottan, mint a hogy a fazekas összetöri a rosszul sikerült eserepet. A helyett hogy Párisban maradvá összehúzódva kesergett volna egy régi szenvedély romjain, összeszedelőzködött s elutazott a távol keletre, hogy ott érvényesítse tett-erejét s munkában leljen gyógyulást.

Mert Laos valamivel messzebb van, mint Vichy vagy Aix, de ugylátszik az ember ahhoz is hozzaszokik.

A mondain gyönyörűségek helyett ott nagy stílusú élet s az erő teljes érvényesülése kárpótolja az embereket. Vernier ur kerületi főnök ott, — s ez sokkal tekintélyesebb állás, mint egy alkotmányos országkirálynak lenni.

Ha végiglovagol birodalmán, — mintha maga az isteni igazságszolgáltatás ült volna lóra.

Néhány tigris juttatott terítékre s egy-pár bennszülöttet lövett agyon, nem sokat mert igen gyöngeszívű ember.

Emellett eszébe sem jutott párisnak. Alig tízennégy napja van itt s már is a jour van mindennel. Hallanod kellene, mint itél ez a tigrisölő, az élet és halál ura a kinek annyiféle vér tapad a kezéhez, a a legújabb Rue de Seze-i kiállításról.

Van valami ebben az emberben, a mi vonz és ami nyugtalanít tesz. Sok asszonyra válhatna veszedelmessé.

Ugyanaz ugyanahhoz.

Hogy udvarol-e nekem Jaques? Istenem, amint vesszük! Ha udvarlás alatt a forró kezeszoritásokat, a gyöngéd, tulmérés szavak kísérete tekinteteket, röviden az ostromállapot előkészítéssel járó ténykedéseket érted, akkor nem udvarol. Megelégedett azzal, hogy gyöngéd bizalmával ajándékozott meg s daczára fiatalágomnak és ismeretségünk rövid voltának, úgy bánik velem, mint olyan barátnőjével, akit érde-

mesnek tart arra, hogy titkaiba és élete kérdéseibe beavasson. Ezért végtelen hálás is vagyok iránta. Ez volt különben a legjobb mód arra, hogy udvaroljon nekem, s egyszersmind az egyetlen is, melyet megengedek.

Marguerite Cécile-hez

Tényleg, édes Cécile, szakadatlanul a kalandóra kell gondolnom s ez a gondolat csaknem feledtetni velem mindennapi gondjaimat s örömtelen életemet. Tudod-e hogy Jacques ur, a ki olyan poetikusan udvarol neked s a kit te is méltatsz arra, hogy kíváncsiságodat felköltse, teljesen és tökéletesen megegyezik az én zárdabeli ideálommal?

Mennyit álmadoztam egy férfias és gyöngéden érző characterről, arról a férfiről, a ki mint szerető és mint parancsoló szól hozzánk egy személyben. Az ilyen hódításoknak teljesen alá tudta volna rendelni magát az én iskolás lányos, fékezhetetlen egyéniségem. Leghőbb vagyam lett volna, hogy ő »szelidsen meg«. Ugy szeretnék félni is attól, a kit imádok. És ez a valaki él. Én nem ismerem s ő nem fog megismerni engem soha! A sors nem igazságos . . .

Ah, flirtolni olyan férfival, a ki tigrisekre vadászik és vadembereket lövet agyon!

Őszintén — a szó köztünk maradjon.

amit oly könnyelműen megszavaztak? Es ha kölcsönt vesz fel a közös kormány, az adósságot vagy annak kamatait ki fizeti? Pitreich ur, Goluchovsky vagy Tisza gróf ur? Vagy talán Lukács László, a „nagy Sparmeister”? Nem. A magyar paraszt, a szegény tulterhelt földmivelő fogja kiizadni azt a sok milliót és nyögni fog bele nemzedékről—nemzedékre. Ez az igazi magyar kormánypolitika.

Mert a progressiv adót feleslegesnek tartja a hatalom, hisz a pénz beszél, a kutya ugat, gondolja magában. Csak próbálná meg a kormány a progressiv adóról szóló törvényjavaslatot beterjeszteni, tapasztalhatná a hatást. Mily felfordulás lenne a darázsfészekben! Ezzel a bankigazgatás, korrumpált párttal 10 kormány is beletörné a fogát. Miniszterelnök pedig nem minden nap lehet az ember s az ép fogak se tartoznak az utolsó élvezethez. Tehát ne zavarjuk a vizet, gondolják a miniszterelnök urak, kutyaugatás ugyse hallatszik menyországba, a latifundiumok pedig hűen szavaznak a kormány érdekében, ezeket ne bántsuk.

Pitreich és társai urak alig ismerik a magyar históriát. Legalább is alig olvasták azt magyar író tollából. Ha olvasták volna, akkor akkor tudnák azt is, hogy a magyarnak nem kell ágyu, nem kell puska, nem kell tenger alatt járó hajó, de még arany portepée sem kell, ha csatát akar nyerni.

Ennek a nemzetnek csak egy kánálnyi lelkesedés s néhány jó szóra van szüksége s akkor csatát nyert ágyu, puska, uniformis nélkül is, sőt a csatában szokta szerezni a puskát is, az ágyut is, az aranyujtást is — az ellenségtől. De ha aztán hiányzik ez a minimális lelkesedés, ha jó szó

helyett hadparancsokkal simogatják ennek a népek a hátát, akkor adhatás a kezébe legújabb mintájú puskát, akkor felöltöztetheted arany sujtásos ruhába, nem fogsz vele csatát nyerni, nem fogsz vele semmire menni, mert nincs az a hadügyi budget, mely csak egy parányi lelkesedést is tudna pótolni.

A közös kormány elérkezett arra a pontra, amely végzetes veszedelemmel fenyegeti az egész monarchia harcalképességét. Jól vigyázzanak az intéző körök, a magyar nemzet háta már roskadásig meg van rakva haszontalan inproductiv terhekkkel, többet nem bír elviselni.

Nem bír elviselni ily nagy terheket akkor sem, ha Rákóczi hamvait kapja érte cserébe, nem bírni elviselni akkor sem, ha a Kossuth szobor ügye is királyi kézirat folytán jutna dülőre.

Ügyesen csinálja a kormány a a hangulatot milliók megajánlása érdekében királyi kéziratokkal s ugylátszik elfelejti, hogy idegen földön nyugvó fejedelmek, vezérek számosan várják a hazahozatalt de kidobni való milliók egy sincsen. Ha Rákóczi tudta volna — hogy ilyen áldozattal jár hamvainak hazahozatalt, dehogyan kívánczolt volna hazai földben pihenni, ha Thaly Kalmán sejtette volna a következményeket alig ölekezett volna oly meghatóan a tendenciózus királyi kézirat értelmi szerzőjével.

Nyissák fel végre szeméiket a független érzelmű államférfiak, nyissák fel szeméiket a népképviselők, a kikben csak egy szikra hazafiaság és lelkiismeret is lakozik, emeljék fel szavukat az osztrák előnyomulás ellen s kiáltásuk oda — míg nem késő, a hadügyminiszter urnak és társainak: hands off!

Politikai vicczek.

A szerkesztő parancsol s a munkatárs engedelmesdedik. Ez az egyetlen regula, a mely a szerkesztőségek munkarendjét szabályozza. A szerkesztő megparancsolta szigoruan levélben, hogy a pünkösdi számba írjak humoros politikai czikket.

— Édes jó Istenem! Ismerjék el, hogy szerkesztőnek lenni sokkal könnyebb, mint munkatársnak. Törtem a fejemet, hol és miként tegyek szert vidámságra, végre sem jutott más az eszembe, mint Gyulai Pál híres meghatározása, hogy az az igazi humorista, aki megtudja rikatni az olvasót.

Mégis mélyen jár tehát a szerkesztői elme, mert ugyan ki rikathatja meg jobban ezt az országot, mint a magasságos kormány és az intéző körök s a Gyulai logikáján elindulva, van-e nagyobb humorista, mint Pitreich, Goluchowszky, Lukács László s a mindig földre ismert gróf Tisza István.

Ime a könnyhullásig kaczaghatunk. Nincsen semmink. Bezárultak az ég csatornái is, az ipar pang, a kereskedelem egy régi mese a multból; a költségvetés tehát 116 millióval nagyobb, mint a mult évi. Hát nem kaczagtató ez?

Lassankint nincsen elvben eltérés a magyarok között, hogy a közös ügyek nem kellene se lelkünknek, se testünknek a közös költségvetés tehát túlhaladja a félmilliárdot. Ez csak jó viccz!

Sirunk, panaszkodunk, hogy nincsen mit enni. Az ország pusztul, a gunyánk lerongyolódik, a terhek alatt összeroskadunk, nem győzzük fényes pitykével, aranyujtással a katonáinkat, tehát ágyukra, pitykékre alig kell 78 millióval több, mint rendszeren. Igazán királyi tréfa!

A polgárok menekülnek a hazából. Amerika egyre nyeli el az ezernyi ezer magyar munkás kezét, viszi a legények elejét gyöngye hajadonok víganója ott suhog a, messze gyárak munkatermeiben s hadihajókra egyelőre 62 és fél milliót ad ki a legdicsőbb hadvezetőség. Lehet ezt megállani kaczagás nélkül?

Igszán a legmélyeségsébb humor sugárzik ezekből a csinosan nyomott könyvekből, az az igazi humor, mely könyvet facsar a szemekből s ugr kaczagtat, de ugy, hogy csaknem beleszakad az ember.

Mi a czélod Jacques ural? Igaz, hogy utnak akarod ismét ereszteni ugy a hogy jött? Ezer gyöngéd igével.

Margot.

U. i. Édes anyám jobban érzi magát. Nagynénem Barroisné ide szándékozik jönni Villervillebe. A jövő hétre jelentette be magát s megígerte, hogy fölvalt az ápolásban. Meglehet, hogy felhasználom az alkalmat s bekukkanok Párisba. Mamának vannak ugyan még fájdalmai, de állapota sohse ejtett agodalomba.

Cécile Marguerite-hez

Vernier Jacques hasonlíthatatlanul kedves csevegő. A minap épen akkor jött, a mikor mamával és Gabrielle unokanővéremmel sétára indultunk. Ajánkozott, hogy elkísér a Boisba. A tavak körül járkáltunk, mint a hogy III. Napoleon korában volt divat, a helyett hogy az unalmas akáczsorban nyeltük volna a port.

A »mesés óra« elérkezett. Az ég esodaszép türkizkék, a felhők rézvörös fényben izottak. A levegőn kristálytisza lány lehelet rezgett át s ugy látszott, mintha a nappal sóhajtotta volna ki lelkét. Lépesben haladt a kocsi s én hallgattam Vernier ur beszédét. A mikor beszélt, egészen más tájakat varázsolt a szemeim elé. Sűrű, vad, rizsültetvények tárultak elém, a bárkák nagy fáradtsággal vágnak maguknak utat a sűrű, magasba tornyosuló szá-

rak közt. Óriási hegységek a legkülönösebb erdőkkel borítvák. Sziklák meredtek felém, a melyeket arany zománczsal von be a napsugár.

Hogy melyik tájat képzeltem valódinak, a szürkülésben előttem álló erdőséget-e vagy pedig a messze fekvő vidékeket, a melyeket Vernier szavai varázsoltak elém, nem tudnám megmondani.

És ő beszélt parancsoló de egyszerűsmind behizelgően csengő hangon. Beszélt szomorú napjairól, a melyeket a száműzetésben töltött vala el. Majd hirtelen életre kelt tettvágyára, küzdelmeire, a vad emberek elleni harcra vitte át a szót s igézet fogott el a merész kalandoknak hallatára.

Egy pillanatig mintha megzavaródtam volna. Nem vonhattam ki magam az alól a varázs alól, amit ez az ember gyakorolt rám, arczán a kiállott lelki küzdelemnek sebhelyével, homlokán a rettenthetetlen kalandhős ismertető jelével.

De — már a minap is megmordtam neked — én csak álmodom az életet s másra bízom a feladatot, hogy azt valóságban át is élje. Félek a szerelem nehézségeitől. Vernier Jaques tehát eltávozik anélkül, hogy én a legcsekélyebb kísérletet is tettem volna őt maradásra bírni, anélkül, hogy egy pillanatra is másnak tekintetem volna, mint Lucien barátjának, egy idegennek, aki bebozsáttatást nyer hozzánk s végül jó pajtásnak, aki iránt őszinte rokonszenvvel vi-

seltetem, amely azonban sokkal távolabb áll a szerelemtől, mint a közönyösség vagy éppen az ellenséges indulat.

Kétségtelen, így jobb lesz.

Ugyanaz ugyanahhoz.

Azt kérde, hogy végre is mit akarok Jacquessal kezdeni? De édes szívem, hiszen őszintén megmondtam már neked. Egyszerűen barátomnak tartom őt. Ujjolag ismétlem, hogy egyáltalában nem kívánom álmainnak megvalósulását, hidd el az ilyes valami felette veszedelmes vállalkozás.

Bizonyos tekintetben végigkóstoltam képzeletben mindazon örömeiket, a melyeket az ilyen fiatal férfi nyujthat egy nem épen csacsi fiatal leánynak s egy fiatal asszonynak, a ki erkölcsileg ideális magasságban áll. Megelégszem ennyivel.

Nem engedhettem meg, hogy álmainm tervekké váljanak. Abban a nyugodt életben, a melyet magamnak kívánok, nincsen helye az ilyen romantikus terveknek. Így hát ez a lelki flirt megmaradt egy fejezetül annak a regénynek, a melynek megírására sohse kerül majd a sor.

Meg vagy ezzel elégedve szivecském? Esküszöm, hogy a tiszta igazságot tartam eléd. Nem gondolok se többet se kevesebbet, mint a mit neked megírtam. Édes anyád javulásáról szóló tudósításod őszinte örömmel töltött el.

Ezer gyöngéd gondolattal Cécile,

Hát még az a pompás isteni színjáték, amelyet Goluchovszky ur játszott el. Megfenyegette a beteg embert. Jaj neked Törökország! Hogy mered zavarni a vizünket? Tetszik ismerni az aescopusi mesét; de hisz én lejjebb állok; tőletek folyik hozzám a víz. Még feleselni merészelsz!

Bizony, úgy gondolkoznak odafenn Európa legunalmasabb császárvárosában, vérmes nép a magyar, jó lenne kissé megcsapolni azt a bőséges sötét vörös vért. Egy kis »békéltetés« a Balkánon nem is olyan rossz módszer a vérelesztésre. A Balkán a magyar részekhez fekszik közelebb, elvégzik a magyar hadtestek; tréfa az egész, egy kis demonstráció, egy kis paczifikálás; az a bizonyos katonabanda, a mivel Bosznia paczifikálták, most is igen hszgatos frázis lehet. Tessék elhinni, ez is igen mulatságos dolog, kaczagni való.

A nagy dunamenti palotában, a parlamenti épületben csakugyan mosolygós arcú emberek járnak, sőt sugárzó arcúak! Nézzék csak a »szürke« Tisza Istvánt, hogyan mosolyog, hogyan duzzasztja a kebelét a királyi mondás: »végre is megkelet mutatni, hogy kormány van.«

Tényleg van. Ünnepeletti magát. Dicsérik felülről, dicsérik elülről és sűtkérezik a »tavaszi verőfényben.« Valósággal dicsékszik költségvetésével s hirdeti, hogy megtalálta a bölcsék kövét. Most már nem kell busulni, a kérdés meg van oldva s megmentve a magyar. Mert mi volt a baj?

A magyaroknak erős gyomrot s hatalmas rágószerveket utalt ki az anyatermészet. Az erős gyomor megemésztett mindent. Megemésztette a fabaraczkokat, a melyeket Bécsből szállítottak, megemésztette a német kommandót, a csontot is megemésztette, a melyeket kegyesen juttatott neki a jóságos kormány, még Chlopyt is megemésztette, bár az sokáig megfeküdt a gyomrát; de nem csak ezeket az emészthetlen dolgokat emésztette, hanem táplálékot is kívánt, ha silányat is; kért kenyeret s egyéb ennivaló dolgokat.

Eddig ha nem csordult, csöppent, ha éhezett is, volt jó napja, mikor jóllakott; most már nem jut ezentul; kell rézpitykére, bronzágyura, páncélos hajóra, katonapóztóra, osztrák hájnévesztőre s bécsi udvartartásra.

Mondom, erre mindenre *kell!* A gyo-

Marguerite Cécile-hez

El sem képzelheted, édesem, mily végtelen örömet okoztál nekem válaszóddal. Tehát nem szereted Jacques-t (Bocsás meg, hogy így nevezem őt.) Legalább is nem szereted igazán! Tehát mégis az én számomra van fentartva ez a boldogság!

Mert ha — szerencsére, — te nem szereted Jacques-t — *szeretem én!*

Szeretem a nélkül, hogy láttam volna, mint a mesékben és románcokban szokás. Mindaz a mit róla irtál, teljesen födi azokat az ábrándjaimat, a melyekkel a zárdában foglalkoztam s a melyek ma is hevítettek.

Eddig nem mertem neked ezt bevalani; féltem attól, hogy keresztelhetném terveidet!

Minden egyes leveled örüllté tett, kihozott a sodromból s mámorossá is tett! Egy napig csaknem gyűlöltelek, mert vele kocsikáztál az Bois de Boulogne-ban.

Végre istennek hála, te nem szereted őt!

Akarom, megakarom őt ismerni. Ha eszembe jut, hogy elutazhatnék a nélkül, hogy láttam volna, nem bírok magammal. A néni holnap megérkezik, apa értem jön s én három nap múlva Párisban vagyok. Ne vedd nagyon a lelkedre, hogy leveleid feltűzték fantáziámat. Az a kaland, a melybe most rohanok, életem üdve lesz. Olyan iszonyuan unatkozom, édes Cécile-

morra nem marad. Ha nem tudott elromlani mindattól az emészthetlen dologtól, a mit bele dobáltak s még mindig emészteni akar, másként kell segíteni a dolgon, mert azt a kormány is tudja, hogy kenyérré való nem marad.

Es itt sül ki a nagy kormányképesség. Az erős kéz és tüzes fej ismét kitalált valamely csalhatatlan módot. Le kell fokozni a gyomor működését. A gyomrot szolgálja a rágó szerv. Alapos munkát kell végezni, tehát alapszükségű a bajon.

Most folyik a delegációban a nagy kurálás, a parlamentben a nagy operáció. Harminckét foga vagyon — mind ép — a magyarnak, most ezekre került a sor. Szedik is ki egymásután ép fogainkat s közbe odakiáltják:

— Ne hagyj magad magyar! Egy kis fog húzásért csak nem csapsz zajt. Azért vagy magyar, hogy sziszszénés nélkül törd!

Ha pedig kiszedték összes fogainkat, akkor nincsen ugysem a mivel vágjuk a kenyeret, tehát — ez a kormánylogika, — nincsen szükségünk kenyérré.

Ez a nagy humorista Tisza Istvánnak legjobb viczeze, — méltóztassanak rajta kaczagni.

Mi már kaczagunk! Csak úgy hull bele a könyünk.

Pesti Politikus.

— **A szegedi választás.** Május 31-én érdekes választás lesz Szegeden. A szárnyait bontogató »Uj-párt« vezére Bánffy Dezső báró küzd meg a kormánypárti Rónay Jenő-vel. Előre látjuk, hogy a kormánypárt részéről nem fog hiányozni az elmaradhatlan vesztegetés, fenyegetés, terrorizmus. Ha van még önzetlen, őszinte függetlenségi érzés a magyarban, Szegeden megnyilatkoznak benne. De nem a hagyományos egymás-ellen törés politikája, hanem az egyesült erővel eszközözlendő előrenyomulás a germanizáló főhatalom ellen. Erről tegyen tanuságot a szegedi választókerület s egyessüljön közös zászló alatt a jelenlegi kormányrendszer képviselője ellen. Bánffy sovinizmusa megérdemli az egyesült ellenzék támogatását. Ne nevéthessen a német, míg egymást üti a magyar. Vederemo!

em nemcsak itt Villerville-ben, Párisban is, mindenütt . . .

A szívem izzó s olyan üres!

Hogy ez elől az érzés elől meneküljek, hajlandó leszek egy napon a legnagyobb örülltségre is . . . Férjhez megyek, mindegy akárhová, csak hogy más életet kezdjek!

Te felfedezted azt férjet, a kire szükségem van. Megbocsáthatlan volna, ha életemet nem szentelném neki, ha nem iparkodnék szerelmét megnyerni, ha nem mennék hozzá feleségül.

Várj reám! Égek a vágytól, hogy végre Párisban lehessenek . . . Margot.

Cécile Marguerite-hez

Ó! Édes bolondos leányom te! Lám, hogy tüzet fogsz! Nyugodj meg, különösen fekezd vágyaidat! Ne nagyon kívánczozál Páris után s különösen ne epedj úgy Vernier Jacques után . . .

Ő már nincs itt! . . .

Nem is volt itt, egyáltalában sohasem volt itt azon egyszerű oknál fogva, mert Vernier Jacques soha nem is létezett. Egyszerűen kitaláltam a históriáját, hogy szórakoztassalak.

Minden áron kalandot kívántál tőlem?

Ó Margot! Lásd az egyedül kívánatos kalandok azok a melyeket a fantázia alkot . . . En már régen állítottam ezt. Bocsás meg . . . Szeress! Céciled.

Előfizetési felhívás.

A kik olvassák lapunkat, meggyőződhetnek arról, hogy nem szóvirágot hintük olvasóink elé, hanem az igazság szent erejével akarjuk meghódítani Kaposvár és Somogyvármegye közönségének ama részét is, a mely még nem ismerte fel lapunkban azt a sajtó organumot, a mely érdemes arra, hogy anyagi áldozatot is hozzanak érte. Célunkat csakis így érhetjük el s épen azért kérjük a közönség szives támogatását.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 korona

Fél » 4 »

Negyed » 2 »

Egyes számok kaphatók: *Kaposvárott* Szabó Lipót könyvkereskedésében, *Csurgón* Vágó Gyulánál, *Marczaliban* Mizsur Ádám-nál, *Szigetvárott* Ferenczi Dávidnál, *Nagy-Atádon* Günsberger J.-nél és *Dombóvárott* Bruck Zsigmondnál.

Lapunk hátralékos előfizetőit kérjük, hogy az előfizetési díjakat beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldése fennakadást szenvedjen.

H I R E K.

— **A somogy megyei irodalmi társaság megalakulása.** F. hó 15-én tartotta a somogy megyei irodalmi társaság — mely „Berzsenyi irodalmi társaság“ nevet vett fel — alakuló közgyűlést nagy érdeklődés mellett. A gyűlést *Roboz* István kir. tanácsos nyitotta meg s magas szárnyalású beszédben porentálta el a nemzet nagy halottját Jókai Mórt. Ezután a múlt ülés jegyzőkönyvét hitelesítették és megválasztották a tisztikart, a melynek eredményeképp az elnöki széket *Roboz* István, az alelnöki *Szalay* Fruzina, és dr. *Andorka* Elek foglalták el. Ezenkívül megválasztották főtítkárnak Dr. *Pete* Mártont s választottak egy pénztárnokot, ellenőrt, ügyészt és 15 rendes tagot. Tiszteletbeli tagokul az alakuló gyűlés *Gárdonyi* Gézát, *Kisfaludy* Atalát, *Pekár* Gyulát és *Rákosi* Jenőt választotta meg. Ezzel az értekezlet véget ért.

— **A jegyzőegylet közgyűlése.** A Somogy megyei jegyzőegylet pénteken délelőtt 10 órakor tartotta ezidei rendes közgyűlést. A gyűlésen megjelent a vármegye jegyzői kara csaknem teljes számban. A tárgysorozat első pontja különös érdeklődéssel bírt, amennyiben *Sárközy* Béla alispánnak tiszteletbeli elnökké való megválasztásáról szólt. Ez meg is történt egyhangulag, nagy lelkesedéssel. Az alispánért küldöttség ment, aki hosszantartó eljenzés közepette jelent meg a teremben. Meleghangú beszédben köszönte meg a kitüntetést s biztosította a jegyzői kart állandó jóindulatáról. Különösen kiemelte beszédben ama körülmény fontosságát, hogy a megye első tisztviselője minél sürűbben keresse a személyes érintkezést a megye legfontosabb szerveivel, a jegyzői karral. Ezután a szépen kidolgozott elnöki jelentést vette a közgyűlés tudomásul, s elintézte a tárgysorozat többi pontjait is. A jegyzői nyugdíjgyesület alap-

szabályainak módosítása tárgyában az alispán megigérte hathatós támogatását. A központi egyleti gyűlésre képviselőkül kiküldötték Brüller János elnök vezetése alatt Varga Vilmos főjegyzőt és Takács Kristóf attaljai jegyzőt. Délután 1 órakor 150 területű ebéd volt a Koronában. A jegyzői karon kívül megjelent ott Sárközy alispán, Plachner főszolgabíró, Dr. Andorka megyei főügyész, Szalay Károly v. országgy. képviselő, Szabó Kálmán, Berzsenyi Gerő dr., Varga Lajos és Papp Kálmán vármegyei törvényhatósági bizottsági tagok. Az alispánt Kovács Lajos lengyeltóti jegyző köszöntötte fel lendületes beszédében, melyre az alispán szép szavakban válaszolt. Az ebéd kedélyes hangulatban délután 4 óráig tartott. A jegyzők nagyobb része még pénteken délután visszautazott állomáshelyére.

— **Szolgálati jubileum.** Rimanóczy Géza posta és távirtda felügyelő a papokban töltötte be sikerdus szolgálatának 36-ik évét. A posta és távirtda hivatal tisztviselői ez alkalomból az »Abbázia« mulatóban vacsorát adtak az ünnepelt tiszteletére, a mely lelkes hangulatban folyt le. Számos telköszöntő hangzott el, a melyek mindegyike a jubiláns hivatali érdemeit magasztalta. Szívvel üdvözöljük mi is a derék postafőnököt jubileuma alkalmából.

— **A menilmontant-i síró asszony.** Egy szomorú iparagót fedezett fel a minapában a párisi rendőrség. Egy Chirch Anna nevű asszony, a ki Menilmontant külvárosban lakott, jól ismerte régi római szokásokat s bámulatra méltó rafinériával használta fel ezen klasszikus ismereteit — pénz szerzésére. A korszerű művelt hölgy tudta azt, hogy az előkelő római patriciusok temetésén mélyen gyászoló fizetett férfiak szerepeltek, a kik hangos zogogással kísérték a halottat utolsó útjára s lelkes beszédben magasztalták az elhalt patricius érdemeit. Chirch asszony ezen antik minta szerint vállalatot, alapított, a mely a rómaiak imént rajzolt szokásait volt hivatva visszaállítani. Naponkint láthaták a Pére Lachaise könyvében a mint talpig gyászban kisírt beesett szemekkel sétálgató. A mikor a gyászmenet elhaladt mellett észrevétlenül egy gyászoló közé furakodott s általános feltűnést keltett hangos zokogásával. Roskadozó léptekkel haladt a koporsó után egész a nyitott sírig. Itt azután kezdődött a megrázó jelenet. A gyászoló gyülekezet elvonul a családtagok előtt. Chirch asszony ebben is résztvevő s a családtagok közé állva hol egyiket hol a másikat vigasztalta enyhítő, balszamos szavaival, végül a hála kifejezésével szemében sora ölelte a család összes barátait. Persze az ölelések közt a gyászoló zsebébe csuszattatta kezét s kihuzott belőlük a mit épen ért, órát, erszényt, egyebtől ékszert, sőt bankjegyeket is, ha hozzájuthatott. A szokásos halotti tor alatt azután ő panaszkodott lehangosabban a zsebtolvajokra, a kik nélkülözik a kegyeletnek legkisebb szikráját is, még a temető kertét is megszenteltetik s — ment a legközelebbi temetésre. Így tette mesterségét Chirch asszony hónapokon át. Végre egyszer rajtavesztett. Egy gazdag kereskedő feleségét temették épen s a férjnek feltűnőn a hangosan zokogó asszony, megszólította őt. »Leghűbb iskolatársam volt a megboldogult«, zokogta Chirch asszony, a ki mellesleg mondván csinos asszony volt, elég csinos ahhoz, hogy fiatal özvegy uraknak az első napok fájdalmait elviselhetővé tehesse. Az özvegy férj meghatva ettől a nagy odaadástól meghívta őt kocsjába, amit az asszony természetesen el is fogadott. Az uton folyton ajúldozott, az özvegy férj alig tudta megvigasztalni. Végre is gondolt egyet s elvitte őt a Montmart egyik legközelebbi eső szállodájába. Reggelre érve egyedül találta magát a fiatal özvegy — s órája, ékszerei, összes pénze, hiányzott. A síró asszonynak is hült helyére lett. Rögtön jelentést tett a rendőrségnek, a mely kinyomozta és elfogta őt a saját lakásán, még mielőtt újabb áldozatra vehette volna ki hálóját. Ismét sirni kezdett az asszony, meghatóan, keservesen, ez

alkalommal szonban első ízben hullatott igazi nehéz könyecskéket, a melyeket a saját szerencsétlensége felett érzett őszinte fájdalom használatára nélkül esalt ki a szeméből.

— **Felmentett vasutasok.** Megirtuk multheti számunkban, hogy a kir. ügyészség Hetényi Arpád gálosfai állomási előjáró, Bors Antal mozdonyvezető és Spitzer Samu vonatvezető ellen a btkv. 480 és 481 §§-ai alapján vádiratot nyújtott be. A vádirat ellen beadott kifogásoknak ma volt a tárgyalása a királyi Törvényszék vádtanácsa előtt, melynek eredményeképp a kir. Tvszék mindhárom vádlottat felmentette, s az ellenük folyamatban levő eljárást. beszüntette.

— **Protestáns egyházi választások.** A kaposvári ev. ref. egyház presbyteriumának a hó 14-én tartott gyűlésén Dr. Rózsa Ernő ev. ref. egyházgondnok és Dr. Andorka Elek ág. ev. egyházfelügyelő mellé a pénztárnoki teendőket ellátására, másodgondnokul Papp Kálmán m. árvaszéki ülnök, a presbiterium jegyzőjévé pedig Csorba Lajos kir. tvszéki jegyző egyhangulag megválasztott.

— **Érdekes válopörök.** A »Pesti Napló« szerdai számában olvassuk a következőket:

A »M. Hiradó« című könyvatos jelent: A budapesti törvényszék ma két érdekes válopörben hozott bontó ítéletet. Az egyik válopört egy neves egyetemi tanár, aki különben udvari tanácsosi méltósággal bír, indította a felesége ellen, aki ismert szépsége volt a főváros előkelő társaságának. A mai tárgyaláson a férjet dr. Sztelhl Kornél, az asszonyt dr. Kán Béla ügyvédek képviselték, mint házasságvédő dr. Virág Gyula ügyvéd volt kikirendelve. Az ítélet szerint a házasság felbontása az asszony hibájából történt.

Ez a hír első ízben lapunk f. évi május 1-i számában látott napvilágot a mikor is az érdekelt feleket névleg megneveztük. A dolog annyira nyilvános és köztudomású, hogy nem követünk el indiscretiót akkor, a mikor ezt a tény feltétlen hiteles értesüléseink után leközlöttük. Ezen eset is csak arról tesz tanuságot, hogy értesüléseink gyorsak és megbízhatók és minden ügyekezettünk oda irányul, hogy olvasóinkat minden irányban és minden tekintetben kielégítsük.

— **Meghívó.** A következő értesítést vettük: A megalakuló »Gazdasági és Ipari Takarékpénztár-Részvénytársaság Kaposvárott« alapítói — miután az alapítóke a részvények törvényszerű jegyzése által biztosítva van — a részvények aláírót a f. évi június 5-én dé. e. 10 órakor Kaposvárott a »Kaposvár Városi gazdasági és Ipari Hitelszövetkezet« helyiségében (Korona-utca 3. szám) megtartandó alakuló közgyűlésre ezennel tisztelettel meghívják. A közgyűlés társorozata: 1. Közgyűlési elnök, jegyző és két jegyzőkönyvhitelesítő megválasztása. 2. Az alapítóke kellő aláírás és befizetés által történt biztosításának megalapítása. 3. A társasági alapszabályok megalakítása. 4. A társaság meg-, vagy meg nem alakulása iránti határozat. 5. Társasági elnök választása. 6. Vezérigazgató és igazgatósági tagok választása. 7. Felügyelő bizottság választása. 8. Az alapítóknak a felelőség alul való feloldása iránti intézkedés. Kelt Kaposvárott, 1904. május 14-én Dr. Berger Samu, Borovitz Adolf, Dr. Fleiner Mór, Fleiner Samu, Geiszler Nep. János, Haidekker Pál, Hónig Ferencz, Kunfy Adolf,

Dr. Rózsa Ernő, Schlesinger Albert, Siposs Géza, Szabados Imre, Dr. Szabó Samu, Dr. Szaplóczay Manó, Dr. Szigeti Gy. Sándor, Varga Lajos, Dr. Weisz Albert, Dr. Weisz Henrik.

— **Rablógyilkosság.** Holczmann Mihály steierországi marhakereskedőt csütörtök este, Kiskorpád és Jákó közt az országuton orozva lelőtték. Az esetről értesítették a kaposvári kir. ügyészséget, mire Jankó Kálmán vizsgálóbíró a helyszínére ment és széleskörű vizsgálatot indított. A gyilkos kiletét mindeddig nem lehetett megállapítani.

— **Esküdtek kisorsolása.** Csütörtökön sorolták ki Kisfaludi Akos királyi törvényszéki bíró vezetése alatt a kaposvári törvényszéken a júniusi esküdtszéki ciklus esküdteinek névsorát. Rendes esküdtek: Pomisa József földbirtokos, Vrácsik. Bálványossy Zoltán, intéző, Tótkeresztur. Sváb Sándor bérlő, Balatonszentgyörgy. Müller Károly gazdatiszt, Inke P. Szigeti Gyula földbirtokos, Kiskorpád. Berényi János földmives, Kiskorpád. Horváth Péter téglagyáros, Kaposvár. Tomka Akos erdész, Somogyvár. Szatler Aladár földbirtokos Szentgáloskér. Bottkár Antal földbirtokos, Bodrog Polgár János földmives, Alsók. Deutsh Albert borkereskedő, Kaposvár. Prinka Sándor földbirtokos Gyékényes. Rilecz József földmives, Gyékényes. Spitzer Emil ügykereskedő, Kaposvár. Dr. Rónay Mihály ügyvéd, Lengyeltóti. Szukics Sándor hentes, Kaposvár. Dr. Sztetey István ügyvéd, Nagyatád. Pap Győző tisztartó, Nemetlad. Véséy Mihály földmives, Vése. Ifj. Mudik József földmives, Vése. Dongó Jenő kisbirtokos Kánya. Kossa István intéző, Kaposfüred. Acs Koncz János földmives N.-Bajom. Barcza Elemér földbirtokos, Osztopán. Boggyay Ferencz bérlő, Polány. Krázosovits József kalapos, Kaposvár. Klein Gyula ügyvéd segéd, Kaposvár. Kótai Ferencz intéző, Nagyatád. Pótesküdték: Simalya V. Ferencz könyvelő. Boldizsár Imre háztulajdonos. Berényi Ferencz kádár. Blau Sándor borkereskedő. Dr. Zánkay Gusztáv ügyvéd Pór Ignátz szabó. Dr. Csonka Ede ügyvéd. Riba János földmives. Kriszt István cipész. Az esküdtszék elnöke Kisfaludi Akos kir. tvszéki bíró helyettes elnök Dr. Horkay Sándor, esküdt bírák Labek Kálmán és Dohman Miklós.

— **Színészet.** Blaha Lujza bucsukörútjában Kaposvárt is meglátogatja s mint halljuk, négy estén lép fel mint vendég. Hozzá méltó ünnepélyes fogadtatásra folynak az előkészületek. Megérkezésekor a pályaudvaron a polgármester üdvözlő mire diszbevonulás következik. Az első előadás után, hölgyek részvételével, közvacsora lesz a nagyművész tiszteletére, az utolsó előadás pedig ezüst emlék koszorút nyujtanak át neki a kaposvári közönség részéről.

— **Felvétel a siketnémák intézetébe** A siketnémák kaposvári intézete I. osztályába az 1904-5-ik tanévben tizenkét siketnéma növendék vétetik fel. Pályázhatnak első sorban dunántúli illetőségű 7—12 éves siketnéma gyermekek. A kérvények f. évi június hó 20-ig a kaposvári siketnéma-intézet igazgatóságához küldendők be. Egyéb felvilágosítással az intézet igazgatósága szívesen szolgál.

— **Meghívó.** A következő értesítést vettük: A kaposvári tanoncziskolák tanítótestülete folyó hó 22-én és 23-án pünkösdkor a központi áll. el. iskolában rajzkiallítást rendez, amelynek megtekintésére van szerencsénk uraságot tisztelettel meghívni. Belépő-díj 20 fillér, tanulók felét fizetik. A befolyt összeg a szegénysorsu iparostanulók rajzszerkeinek beszerzésére fordítatik. Az iparos tanoncziskolák tanítótestülete.

Halálozás. A következő gyászjelentést vettük: özv. Hajba Kálmáné szül. Bódiss Mariska a maga, valamint leánykája Hajba Bözsike és az összes rokonság nevében megtört szívvel tudatja a legjobb férj, apa és rokon *Hajba Kálmán* áll. elemi iskolai néptanítónak folyó évi május hó 18-án délután háromnegyed 4 órakor, életének 29-ik, boldog házasságának 3-ik évében hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A drága halott hült teteme folyó hó 20 délután fél 5 órakor fog a hallottas háznál (Fő-utca 67. szám) a római katolikus szertartás szerint beszenteltetni és a keleti temetőben örök nyugalomra helyezni. Az engesztelő szentmise áldozat Kaposvárott, folyó hó 21-én délelőtt 8 órakor fog a római katolikus templomban az Urnak kemutatatni.

— **A magyar gazda közönség figyelmét felhívjuk az »óvás«** című hirdetésünkre.

— **Ingyen állásközvetítés.** A közelmúltban megalakult Magántisztviselők Országos Szövetsége — Nagykanizsai Bizottságának egyik legnemesebb feladata az ingyenes állásközvetítés. Szükségtelen bővebben fejtegetni egy, az állásközvetítéssel foglalkozó intézmény létjogát és áldásos voltát. Tudvalevő, hogy a magántisztviselői pályának épp egy ily intézmény teljes hiánya volt idáig az átka, e hiánynak tudandó be a munka nélkül levő magánhivatalnokok nagy száma, ez okozta a magántisztviselők helyezkedési nehézségét és adta meg a pályának némileg szolgai jellegét. — Mind a bajokat gyökeresen szándékozik és remélhetőleg fogja is orvosolni az ingyenes állásközvetítés. A nagykanizsai bizottság emez eredménnyel járó tevékenységéhez a magántisztviselő kartársak, továbbá a kereskedelmi magánczégek és intézetek segítségét kéri. Felhívja az állást kereső magántisztviselőket, hogy vegyék igénybe a bizottság tevékenységét és kéri a kereskedői magánczégeket és intézeteket, hogy a náluk előforduló állás üresedéseket a bizottságnak bejelenteni sziveskedjenek. A bizottság tőle telhetőleg mindent el fog követni, hogy a tisztviselőknek megfelelő alkalmazást, a munkaadóknak pedig megbízható munkaerőket szerezzen. — Írásbeli megkeresések a »Magántisztviselők Országos Szövetségének« nagykanizsai állásközvetítő bizottságához intézendők.

— **Egy kis történelmi adat.** »A kaposvári mészárosok figyelmébe« Lapunk egy barátjától kaptuk a fentebbi pár szóból álló levél kíséretében a szomorú emlékü időkbeli való megye következő megyefőnöki eredeti rendeletét: Baranya megye részéről. A husnak 1852. esztendő július hó 15-én megállapított árszabása. Az 1852. évi július hava 16 tól kezdve leszen; A marha husnak fontja Sz. kir. Pécs városában, 20 kr. Minden egyéb helyeken a megyében 19 kr. A birka husnak fontja sz. kir. Pécs városán kívül 12 kr. Kötelesek a mészárosok törvényes szigorú büntetés alatt jó húst és teljes mértékben a májt, száj, lábat, és pácalt pedig a husnak fele árán és nem nyomatóképp adni; egyébiránt nyomatókót egy font hústól háromig minden fontra csak két latot, három fonton felül pedig, minden font husra három latot szabad adniok. A fentebbieknek ilykép leendő kiszolgáltatására a községek bírái s elöljárói szigoruan felügyeljenek, és annak meg nem tartása esetében a megyei határozat értelmében büntetésnek következtetése végett a kerületi tisztviselőséghez azonnal jelentést tegyenek. *Cseh* Ede, s. k. Baranya megye es. k. főnöke.

Magántudomány

Emberszólás.

1.

Lapunk legkülsőbb munkatársa kérő, könyörgő, majd fenyegető levélben fejezte ki kívánságát, óhaját és parancsát, hogy az ő

nagy jelentésű fejtegetéseinek lapunk hasábjain helyet adjunk. Az ilyen munkatárs ellen a leghatályosabb szer a nyomdafesték. Kinyomatjuk elmeművét s egyszersmind a közönség megnyugtató végett ezennel ez uton értesítjük a külmunkatárs urat, hogy ha még egyszer bennünket tisztel meg »fejtegetéseivel«, akkor teljes nevének és lakhelyének kiírása mellett szolgáltatjuk őt át a közmegegyezésnek. Egyébként álljon itt egyelőre a bűnös munkatársnak azon levele, amelyet hozzánk legutóbb intézett, s amelyben — hogy úgy mondjuk — jövődő munkatársi programját kifejti.

Tisztelt Szerkesztő Ur!

A midőn a »Népjog« egyik legutóbbi számában szerkesztő személyében beállott változást észrevettem, jól eső melegség borzongott rajtam végig. Végre az én emberem! Ön nem fog elzárkózni attól, hogy egy ifjmagántudóst érvényesüljen engedjen.

Szerkesztő Ur! Ugy nézzen rám, hogy én egy mártyr vagyok. A közönyösség, a tudományos és irodalmi féltékenység mártírja. Elmében már évek óta egy nagy és nemes gondolatot hordok, egy gondolatot amely ha nem is az emberiség megváltásához, de mindenesetre az élet kellemesebbé tételéhez vezet. E gondolatot megosztani embertársaimmal, előttük kifejteni, velük megértetni, általuk elfogadtatni elméletemet és rendszeremet: ez volt évek óta egyetlen vágyam. De a szerkesztőségek merev és visszautasító maguktartásán megdőlt minden törekvésem. Kopogtattam minden szerkesztőség ajtaján. Bebocsátattam és kibocsátattam anélkül, hogy rendszerem nyomdafesték alá került volna. Már azon voltam hogy felkeresem az ősmagyarokat, az ő lapjaikban remélvén helyett találni részemre, amikor végre az Ön nevét megláttam. A többit ön már tudja. Irtam, irtam és irtam. Kezdetben nem kaptam választ, később kaptam, ah! bár nem kaptam volna. De én nem csüggedek. Ezennel felszólítom Önt a jövő nemzedék nevében, adjon helyet lapjában egy kiváló elme munkálatának, felszólítom utolszor és annak hangsúlyozása mellett, hogyha kérésemet ezuttal is megtagadja, akkor én nem törődöm többé a következményekkel, hanem Törökország hatalmas beavatkozását fogom kérni érdekében. Óh a porta hatalmas! És a porta semmitől sem riad vissza, amidőn a civilizáció érdekében kell valamit tenni. Am boruljon lángba ez az ország, amelynek sajtója el-elzárja honfitársai elől az érvényesülés útját! Legyen háború! A janicsárok végnapjai hadd vegyüljenek el a hátrafelé való összpontosítást parancsoló német vezényszavakkal. Én nem bánom.

Most Önön áll tisztelt szerkesztő ur legyen-e béke, vagy legyen-e háború? Én többé nem kérek. Tessék választani.

Nem kétem azonban, hogy az ön hazafias lelke nem engedje elfajulni az eseményeket, s azért ama biztos reményben, hogy műveim végre megfogják látni az oly rég szomjazott nyomdafestéket, melléklem elmém szüleményét s kérem, hogy soraimért a tiszteletdíjat posta fordultával beküldeni sziveskedjék.

Hive

Tracscsffy.

* Mióta borzongtat a meleg.

Mi történik külföldön?

A keletázsiai háború.

A japánok teljes erővel ostromolják Port-Arthurt. El is terjedt már néhány szó az európai sajtóban az a hír, hogy az oroszok legfontosabb erőssége az ellenség martalékává lett, de később kitudott, hogy Port-Arthur még áll, sőt erősebben tartja magát,

mint valaha. Megbízható jelentések szerint Port-Arthurt bevehetetlennek tartják. Háromszoros erősségekkel van körülövezve, 9 hónapra élelemmel ellátva, s helyőrségeinek száma meghaladja a 30,000 embert. Ezenkívül Port-Arthur 2 vartüzér, és 1 pionér zászlóaljjal 1 erőd táviró századdal és több mint 100 ágyuval rendelkezik a hozzávaló személyzettel együtt.

Most tehát az a kérdés, hogy a balti tengeri orosz flotta mikor érkezhetik meg a keletázsiai vizekre s ha megérkezett, a döntő tengeri csata előtt egyesülhet-e majd a port-arthuri és wladivostoki hajórajjal. Ha ez sikerülne neki, akkor az orosz flotta számcszerűleg felülmúlja a japán hajórajt.

Az orosz hajórajok sikeres vagy sikertelen egyesülése előreláthatólag döntő szerepet fog — a háboru végeredményét illetően — játszani. Az orosz és japán admirálisok taktikai ügyességét kemény próbára fogja tenni ezen flottaegyesülésnek keresztülvitele ill. meghiusítása, de befolyással lesz a küzdelem ezen fázisának eldőlésénél a hadviselő felek hajóinak harcalképessége és menetességére is. A szárazföldi harctéren változó szerencsével küzdenek. Tulajdonképeni harc ott nem is folyik, csak holmi csatározások előőrsök és különítmények között, a melyekből a távirati ügynökségek egy része valótlán s túlzott híreket bocsátanak világgá. Folyton hangoztatják, hogy döntő küzdelem előtt állanak s laikus szemmel nézve a dolgot, hiszünk is ezen híreknek. A döntő csatára azonban még várhatunk néhány hónapig. Szakértők tudják csak azt, hogy mily sok idő szükségeltetik ahhoz, hogy a két óriási hadsereg a haditerv szerint elfoglalandó harcvonalat teljes csatarendben elérhesse, s a mig ez meg nem történt, egyik fél se fog döntő küzdelembe bocsátkozni.

A közönség köréből.*)

Korcsma a színházban.

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Hozzá voltunk eddig szokva ahhoz, hogy a színházban a felvonások közti szünetek alatt a czukrázdában tölthetjük el azt a néhány percet, amit a rendező ur fantáziánk pihentetésére ill. a következő felvonás díszleteinek (?) elrendezése céljából engedélyezni szokott. Az idén meglepetve látjuk, hogy a czukrázda helyett korcsma van a színház épületében. Nem tudom, hogy Nádasigazgató izlésének jobban megfelel-e a korcsmahelyiség, mint a czukrázda s nem is kutatom azt, hogy mi indította az igazgatót arra, hogy a kedvelt Oroszi-féle czukorkákat a színházból száműzze, mégis engedje meg, hogy a városi színügyi bizottság figyelmét ezuton is felhívja erre az anomáliára, amely azt hiszem sehol sem történhetik meg, csak Kaposvárott! Csak itt bánhat a színigazgató a közönséggel úgy, a hogy neki tetszik, mert a színügyi bizottságnak a legkisebb gondja is nagyobb a közönség érdekeinek megvédésénél.

Igen lekötelezne szerkesztő ur, ha ezen pár soraimnak b. lapjában helyet adna.

Kiváló tisztelettel

K. V.

A városház előtti járda.

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Ezuton kérem a városi tanácstól, vajjon dísznek hagyták-e úgy behorpadva az eső által alámosott járdát, vagy pedig az építés szoliditását akarják ezzel dokumentálni, vagy talán — Pató Pállal — meg akarja várni a városi tanács a mig egy darab hozzászakad, vagy mélyebbre sülyed

(* E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

a behorpadt rész, hogy az esetleges helyreigazítási költségekben ily módon aránylagos megtakarítást eszközölhessenek. Ajánlom a tanácsnak Petőfi [Sándor] »Pató Pál« című versét az elolvasásra.

Tisztelettel
Egy adófizető polgár.

SZERKESZTŐSÉGI ÜZENETEK.

Dr. Á. P. Budapest. . . . Hol késik az az égi homályban?

— Tracscsffy. Azt hiszi maga, hogy a Kéthelyi Maxi is annyi idő alatt szedi ki az Ön tracscsait a mennyi idő alatt azt Ön leírta. Ha azt hiszi akkor téved. Kénytelenek vagyunk így kitűnő »magántudományát« részletekben leadni.

Felelős szerkesztő:

Szunyog Mihály dr.

Laptulajdonosok és kiadók:

Szalay Károly és Rózsa Ernő dr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefon száma 15.

Jónak, a jobb az ellensége.

Tényleg a legjobb az eddig használatban levő szappan, szóda, por, stb. anyagoknál vászon és pamut ruháreműk mosására, a Schicht által ujonnan feltalált

mosó kivonat,

„Asszonydicséret“

védjeggyel,
a ruha beáztatására.

Előnyök:

1. Az eddig szükséges volt mosási időt a felére csökkenti.
2. Fáradtságot a negyedére.
3. A szóda használatát teljesen fölöslegessé teszi.
4. Minthogy tisztább, tehát fehérebbé is varázsolja a ruhát.
5. Ugy a kezeknek, mint a ruhának teljesen ártalmatlan, amiért az alatt jegyzett cég kezességét vállal.
6. Rendkívül kiadósága folytán olcsóbb, minden más mosásnál.

Kétküszöbűvé válik minden háziasszony és mosónő. egy egyszeri kísérlet után.

— Mindenütt kapható. —

Schicht-szappan

„szarvas“ vagy „kulcs“

Jeggyel

legjobb, legkiadósabb és ennélfogva legolcsóbb szappan. Minden hárs részektől mentes.

— Mindenütt kapható! —

Devászárlásnál különösen arra figyeljünk, hogy minden csomag szappan a „Schicht“ névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva.

Schicht György, Aussig

A legnagyobb gyár a maga nemében, az európai szárazföldön.

Üzlethelyiség változtatás!

Ház lerombolás miatt üzletemet ideiglenesen Fő-utca 22. szám Szarvas Lajos ur házába helyezem át, ez alkalomból a rak-táron levő kész

női és gyermek kalapokat

le szállított áron árušítom el.

Tisztelettel

Révész Józsefné

divatárusnő

Kaposvárrott.

Ó V Á S !

== A magyar gazdaközönség szíves figyelmébe! ==

Sok budapesti ügynök az utóbbi időben oly hirdetésüket tesz közzé a lapokban, amelyben a lehetetlenségig olcsó törlesztéses kölcsönt ígérnek.

Ezen ügynökök ígéretüket sohasem válthatják valóra, mert a hirdetett feltételek merőben ellenkeznek a bankok és takarékpénztárak szabályaival és kamat tételeivel; sőt törvényeinkkel is. Céljuk, hangzatos hirdetésükkel az ügyfelet lépre vinni és huza vona által kényszer helyzetbe hozni, hogy időközben megszerzeit, a hirdetettől sokkal drágább kölcsönt kénytelen legyen génybe venni.

En nem ígérek semmit!

Hanem aki beküldi hozzám a birtokára vonatkozó telekkönyvi kivonatot és kataszteri birtokívet, annak:

1. Megszerzem a kölcsönt 15—75 évi időtartamra a legelőnyösebb módon, minden előzetes költség nélkül 15 nap alatt.
2. Engedélyezés után közlöm a feltételeket és tetszése szerint elfogadhatja, vagy visszautasíthatja azokat anélkül, hogy bármiféle kárpótlást igényelne fáradozásomért.
3. A kölcsön készpénzben lesz kifizetve és előzetes 1/3 évi felmondással bármikor visszafizethető, de az intézet nem mondhatja fel.
4. Kamattal a tőke is törlesztve van.
5. A megállapított csekély járulék csak a kölcsön folyósításánál fizetendő.

Teljes tisztelettel

SOLTI LAJOS

(volt banktisztviselő)

BANKÜGYNÖKSÉGE

Budapest, VIII., Bezerédi-utca 11. sz.
(a Népszínház mellett.)

Törlesztéses kölcsönök már 600 koronától kezdve kaphatók. — Vidéki képviselők kerestetnek.

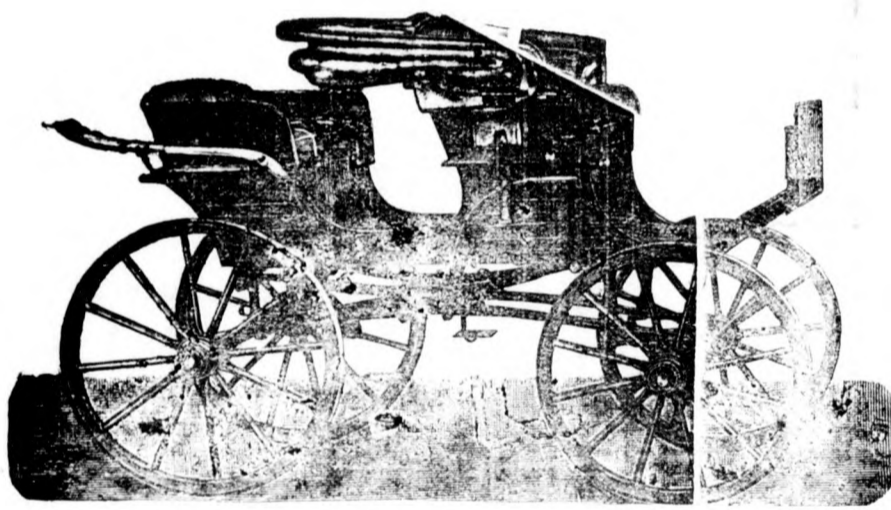
Alapítva 1896-ban. — Az eddig megszerzett kölcsönök összege több millió korona.

Magyar királyi szabadalmazott kocsigyára
KAPOSVÁROTT.

Bátorkodom jelen soraimmal a már 20 év óta fennálló kocsigyáramat és minden fajtából dúsan felszerelt kocsiraktáramat uraságod szives figyelmébe ajánlani.

A midőn ezt tenni bátorkodom, nem mulaszthatom el az általam, **ujjonan feltalált** és teljesen saját gyáramban készült **ujszerkezetű kocsi**aim vázlatait bemutatni, mely találmányomra m. kir. szabadalmat is nyertem.

Az újtalálmányu kocsiaim melső és hátsó tengelyei mindkét oldalon hosszirányban **áthidaló rugókkal** vannak összekötve, mely rendszer az összes régiékkal szemben ott találja meg módfeletti előnyét, hogy a kocsi nem **oldalt**, hanem **hossz** irányban játszik s enelfogva a leggöröngyösebb és kivájt utakon sem ráz, mint a rugós vagy más rendszerű kocsi, hanem ily utakon hullámszerű mozgásba jön s azért hordozása még ily utakon is igen kellemes, ; továbbá mivel nem oldalt, hanem hossz irányban játszik mindenféleképpen de különösen kivájt utakon járása sokkal biztosabb mert a **feldülés veszélyének nincs kitéve** s azonfelül is sokkal könnyebb. Már önsulya is az ily ruganyos kocsiaknak 100—120 kilogrammal könnyebb, mint más ruganyok szerint előállított kocsiakké. Azonfelül ennél a kocsinál a ló nem a rúgók felett hanem közvetlen a **tengelynél fogva húzza** a kocsit a jobbat s úgy hogy a lovakat sem rángatja össze.

E találmányom ma már nem csak vidékünkön, és a szomszédos megyékben, hanem az országnak tőlünk távolabb eső megyéiben, valamint Slavóniában, Erdélyben és Olaszországban is nagymennyiségben használatban van, a melyről nemcsak a honi hanem a külföldi kritika is úgy nyilatkozik hogy az eddigi gyártmányokat jóval felülmúlja, melyet a már eddig hozzám érkezett számos bel- és külföldi, czélszerű találmányomat és lelkiismeretes munkámat — dicséret és tetszést nyilvánító levelekkel bebizonyíthatok.

Midőn kocsigyáramat és raktáromat, de különösen új találmányomat, melynek **rugórendszeréért 10 évi felelőseget vállaltok** uraságod b. figyelmébe ajánlom Maradtam kiváló tisztelettel

Mayer Vilmos,
kocsigyáros.

BARTA SÁNDOR

— SZABÓ MESTER —

KAPOSVÁR, Erzsébet-ut.

Városház épület.

Városház épület

Készítetek mérték után polgári, papi, diszmagyar és libériákat a legutolsó divat szerint **legolcsóbb áráért.** Raktáron tartok hazai és angol szöveteket és skót különlegességeket.

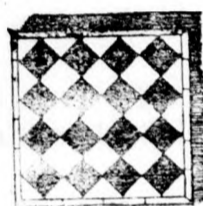
Különlegességi Áruház.

Ajánlja nagy választékban tavaszi
Blousok, Napernyők, Jouponok és
mindennemű keztű különlegességi raktárát
Külön uri divat osztály. Szabott árak!

Főüzlet:
KAPOSVÁR,
Fő-utca 29.

GRUMANN BÉLA

Fióközlét:
BALATON-
FÖRED.

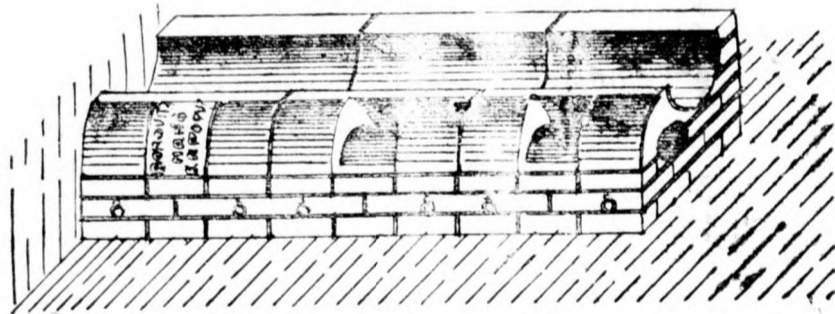

BOROVITZ MANÓ KAPOSVÁR.

aszfaltozási, cement-beton- és
mindenféle építkezési vállalat.
— Műmárvány és cementarú-
gyár. — Szobrás- és kőfaragó-
műterem. — Sirkövek és épít-
kezési anyagok raktára. —

Felülnést keltő.
Ez a vályuk az állatok legbiztosabb tárolására alkalmas, ha a szék-
vályukot szenny és piszoktól megóvjuk, ami csakis az általam készített
működő, itatóval ellátott, marhaetető vályuk
alkalmazása mellett lehetséges.

Ezen vályuk különösen az állattenyésztést űző, a Németország és külföld minden
gazdaságában legjobb sikerrel alkalmazhatók.

ELŐNYEI: Egyszerű szerkezet, mely vízre nem szorul, soha el nem dugul,
mindenkor elegendő tiszta és friss vizet szolgáltat, minden fáradság nélkül tisztán
artható és végre — ami fő — olcsóbb mint bármely más vályuk.

Árajánlatokkal istállóberendezésekre, valamint egyéb beton-,
mozaik-, terasz-, aszfaltozási, szobrászati és kőfaragó-munkákra, nem-
különböztetve prospektussal készséggel szolgátok.

SZABÓ LIPÓT

KAPOSVÁR.

Korona-utca 1. sz. a Korona szállóval szemben.

LEGIZLÉSESEBB

NYOMTATVÁNYOKAT

OLCSÓN KESZIT.

ANTIQUARIUM,

KÖNYV-, PAPIR- ÉS ZENEMŰ-KERESKEDÉS.

SPIEGEL DÁVID

Kaposvár, Korona-utca 9.

Ajánlja dusan felszerelt

üveg, porcellán és
lámpa-raktárát

Olcsó árak! Szolid kiszolgálás!

GOTTLIEB SZIGMOND

SZOBAFESTŐ

Kaposvár Korona-utca 12. szám

Van szerencsém hecses tudomá-
sára hozni, hogy a legújabb minták
szoba, épület és templomok festésére
megérkeztek, továbbá hogy cégem
czim és czimerek festését
alamint szobák kárpitozását
olaj festményeket a legegyszer-
vűbbtől a legdiszesetb kivitelig elvállalja a legutányosabb árak mellett.

Vidéki megbízásokat mint,
hogy állandóan nagy szak-
vitatott személyzetet tartok, a
legrövidebb idő alatt végzek.

GOTTLIEB ZSIGMOND
szobafestő.

1903. IV.—V. kelésű 3 törzs

„ELZA” TYUK

az Elzák a Plymonthok nálam
kitenyésztett szubvarietásai

ELADÓ.

Plymonthokra előjegyzést elfo-
gadok. Tenyészdem bármikor
megtekinthető.

MEZRIGZKY NÉ.
Békásmegyeri tisztviselőtelep
(Pest megye.)